

Transmissió de valors de la gent gran

Marcel Besolí i Baco

Quasi sense adonar-nos-en hem entrat en el món de la *gent gran*. Hem estat nens, adolescents, adults i finalment hem entrat en aquella etapa en què la majoria som els *padrins de la família*.

Les limitacions de la vellesa ens recorden el caràcter contingent, fràgil i fugisser de l'experiència de la vida. Alhora ens recorden quanta saviesa hi ha en una vida llarga com la nostra.

Nosaltres, la gent gran, hem rebut dels nostres pares, dels nostres avis, dels nostres besavis una gran quantitat de valors amb els quals, nodrits per la seva transmissió viscuda i elevada al model que representava per a nosaltres el seu testimoni de vida, hem pogut resistir les diferents contrarietats que ens ha ofert el temps.

El caràcter tan important que tenia l'avi antigament, *el patriarca de la llar*, que tenia el seu lloc al cap de taula... Aquelles taules llargues de casa, grans, que ocupaven en aquell temps tot aquell lloc que ara es diu el menjador però que llavors era la sala de casa. I a l'hivern, aquells hiverns tan llargs andorrans, quan en aquelles cases solament hi havia el foc de xemeneia...

El padrí tenia el seu raconet al banc vora del foc, car a les cases de llavors era l'única calefacció que hi havia. I cap a la vesprada, en el recull de tota la família, on es resumia el treball de la jornada, nosaltres, els petits, vora del padrí, escoltàvem els seus consells i les seves advertències sobre els perills de la vida, la seva transmissió de saviesa. Però els temps han corregut molt de pressa.

D'un temps ençà, no gaire llunyà, s'ha perdut tot dret de ser el cap d'aquella família en el moment de la jubilació, i s'és només l'*ancià padrí* que perquè envelleix ja no serveix.

No obstant això, encara se n'accepten els consells, perquè li reconeixen tenir la

llarga experiència i saben que per als seus néts podria ser un pou de coneixements, els valors de la paciència, de la formalitat i el sacrifici per la terra i la família.

Els temps han anat canviant i el paper de l'avi ja no és aquell del *patriarca*, però hem de creure que encara dins d'aquests temps som estimats i valorats.

En som conscients perquè estem dins de la societat actual i sabem que la vida familiar és una altra. Per tant, el nostre paper continua sent, més que mai, portador i transmissor d'allò que vàrem recollir durant el pas del temps amb treball, penalitats, divertiment, cultura..., i aportar l'arrel de la nostra saviesa viscuda!

El sentiment d'amor als nostres, de continuar sent model de persones honestes, rectes i amb les quals els néts i tota la societat ens pugui observar i comprovar que som perseverants amb la integritat moral i ètica ens farà ser persones *Grans* mereixedores de respecte.

Si volem ser portadors i transmissors del que anomenem *valors de la gent gran*, hem de tenir present l'*art d'envellir*, reconèixer que l'envelliment ve amb velocitats diverses i que la salut física es deteriora per a uns més ràpidament que per a d'altres.

Però també que mentre gaudim de salut mental plena, hem i podem ser útils a la societat, a la nostra família, col·laborant amb serveis auxiliars, atenent les necessitats dels néts, és a dir dels fills i filles esdevinguts pares i mares, establint relacions amables i participant i alhora sent un més en cursets d'aprenentatge d'informàtica, de cant o de ball, jocs lúdics i d'esplai, associacions, trobades de joventut, etc.

En resum,

– Nosaltres, la *gent gran*, ens volem situar en els nous temps i no aïllar-nos dins el nostre bagatge de coneixements, experiències, de la nostra vida.

– Ens obrim perquè, encara que jubilats laboralment, no ens apartem de la joventut actual.

– Volem viure aportant la nostra experiència i posar en comú els propis afanys i projectes. Perquè encara tenim el sentit de superació i volem col·laborar sense nostàlgies de temps passats!

La joventut, si ens escolta, no deixarà que es perdin els valors acumulats i que ens agradaria tant compartir junts, i demanem que el nostre clam no sigui oblidat.

Marcel Besolí i Baco,
president de la Federació de Gent Gran del Principat d'Andorra